

Cartes

A l'Anna i en Ramon de la Patisserie

Mallol de Roses

MIQUEL GOTANEGRA. ROSES.

Aquesta Diada de Reis, en Carles (l'alcalde), en Carles jr., en Cèsar, els seus fills, la Bilma i jo, hem estat els últims de passar la porta de la pastisseria Mallol; en Joan Àngel i la seva dona, un dels seus últims clients.

En un dia de molta màgia i il·lusió, sobretot per als més petits de casa nostra, després d'obrir els regals ens hem trobat amb una mica de carbó; un carbó transformat en una jubilació merescuda. I és que l'Anna i en Ramon de Can Mallol es jubilen. S'han acabat els aniversaris a l'entorn d'aquells pastissos de maduixes amb els quals hem celebrat any rere any, les mones de Pasqua de xocolata per als nens, els tortells fullats de Nadal, els de Reis, els brunyols de l'avi Mallol... Són molts els fantàstics records que tenen els rosincs al costat dels seus fruits.

Amb molta tristesa acollim aquesta jubilació. Una pastisseria centenària tanca, una pastisseria que ha fet d'escola a molts que hi han après l'ofici, una pastisseria en la qual en dies tan assenyalats pels catalans ens hem felicitat les festes mentre esperàvem el torn per comprar el tortell.

Roses perd un gran establiment, un establiment d'aquells que han fet Roses i Catalunya gran. Han estat tres generacions de pastissers que durant tota la seva vida han dedicat els dies més assenyalats de l'any a preparar les postres dels rosincs. Una vegada més, ens trobem davant una mostra de lluita, sacrifici i estimació per la feina, un exemple més dels molts i molts que hi ha al nostre petit però extraordinari país.

Anna, Ramon i a tot el vostre equip, moltes gràcies per tot el sacrifici i il·lusió que heu dedicat a endolcir les llars rosinques. Us desitjo que tingueu una bona jubilació.

El 8 de gener

de 2012

Narcís Cadena i Masó. GIRONA.

L'Associació Cultural i Recreativa de Palau-sacosta, ha fet l'última de les activitats programades per aquest Nadal, a la Residència de Gent Gran la Creu de Palau de Girona. Les activitats, escaients per aquestes dates, van començar el dia 16 de desembre de 2011. Com que la Residència forma part del nostre barri, es fa palès l'ajut i la col·laboració d'ambdues entitats. Hi ha «festes tradicionals» que vinculen més els nostres col·lectius: Sant Miquel (la Festa Major), Nadal, Sant Antoni (la Festa Petita), etc.

Aquest Nadal, una vegada més, s'ha representat un fragment –d'uns 20 minuts de durada– d'Els Pastorets (versió utilitzada en el Pessebre Vivent de Palau-sacosta). La representació es fa a cadascuna de les plantes del centre. L'acolliment per part dels residents és molt espontani i sincer. Algunes expressions porten el segell de la paraula. Hom diu la seva, a mesura que van apareixent els personatges –«Oh! Que maco!», «que bonic!»–. D'altres amb la mirada, un somriure o el silenci en tenen prou per dir el que senten. Al final, quan els actors saluden, els qui poden aplaudir ho fan més fort –així se solidaritzen amb els qui no poden fer-ho, per diferents motius–. S'ajuden, en la mesura que poden. El distintiu comú de les persones residents, vers les persones que en tenen cura o altres persones que hi presten determinats serveis, és l'agraïment, manifestat de moltes maneres i formes. L'agraïment és la moneda de canvi que compensa els seus petits instants de joia, embolcallats d'alegria i una espurna de felicitat.

I ara què?

Eduard Cienfuegos i Bou. Primer secretari de l'agrupació del PSC de Cassà de la Selva.

I ara què?, aquesta és la pregunta que plana sobre el Congrés de la Federació de Girona del PSC i després de llegir un post de Pere Casellas al seu bloc, haig de dir que estic d'acord que la democràcia no pot fer mai passos enrere i cal mirar sempre cap endavant.

És a dir, cal normalitzar la possibilitat d'escollir entre diverses opcions, sensibilitats o projectes sense la necessitat de crear fissures en el si del projecte general. Encara que sí que podem dir que hi ha diferents visions sobre quin és el model de partit que cal defensar i aquesta possibilitat no s'esvairà mai, ja que el PSC és el partit més transversal de l'espai polític català. Sempre hem estat progressistes i catalanistes, perquè aquest ha estat l'esperit fundacional del PSC i no hi ha ningú més catalanista que un altre dins el partit, el que hi ha són maneres diferents de defensar-lo i entendre'l. Cal guardar l'equilibri amb tota naturalitat, amb una projecció cap a Catalunya i enfocat a la construcció europea.

La transparència i la democràcia ens acostaran a la societat, però hem d'analitzar en quins termes el 12è Congrés ho ha estat i si realment ho ha estat. Prendre un rumb equivocat pot provocar la nostra desaparició o la nostra difuminació i per aquest motiu no deixarem mai de treballar encarant el futur, amb una visió de present i la memòria del passat.

Estarem tots d'acord que serà difícil substituir els líders que fins ara hem tingut a la nostra federació, en el cas que no es vulguin presentar. Però és un pas, que més d'hora que no pas tard s'haurà d'afrontar amb el convenciment que defensarem, com sempre, l'ideari de Pallach o l'humanitat d'Ernest Lluch.

En aquest camí no hi ha actius, hi ha equips. Els quals faran possible la reimplantació en el territori i la recuperació del terreny perdut en les agrupacions, cal entendre la singularitat de les comarques gironines i les especificitats de cada lloc. No cal canviar-ho tot per no canviar res, és en el fons i les formes on es veurà el canvi.

Felicitació

F. xavier Roca Font. Girona.

Quatre ratlles per donar la meva més sincera felicitació a l'entrenador del Barça, el Sr. Josep Guardiola (en Pep). En la gala de la FIFA ens acaba de donar una lliçó de com es fa país fora de la nostra nació i de com es pot fer un agraïment sincer a tots els col·laboradors. Felicitacions.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/01/11/cartes/541333.html?utm_source=rss